

eller ogsaa Indtægtsskat med stigende Skala; alligevel fik vi begge Dele for Statsskattens Vedkommende af Grunde, som Mindretallet ikke her skal komme ind paa. Mindretallet skønner ikke rettere, end at Formueskatten i højere Grad egner sig til Statsskat end til kommunal Skat, og vil i øvrigt hævde, at Københavns Kommunes finansielle Nød er afhjulpen alene ved den af Flertallet bevilgede Indkomstskat. Afgørende for Mindretallet er Kravet om, at Skatteskalaen skal være ens for København og de med den om de større Skatteydere konkurrerende Nabokommuner. Hvis f. Eks. Gentofte holder 2,1 pCt. for en større Skatteyder og København over den dobbelte Procent for den samme Skatteyder, ja saa vil der være saa meget, der taler for at tage Ophold lige udenfor Bygrænsen, at København løber Fare for at miste sine større Skatteydere. Dette vil atter føre til, at København for de tilbageblivende paa ny maa dreje paa Skatteskruen; naar tilmed Hovedstaden i de Borupske Grundkomplekser og mange andre Steder er interesseret i, at Bebyggelsen sker indenfor Byens nu saa udstrakte Grænse, finder Mindretallet det betænkeligt at sætte en Skala i København, der særligt rammer de større Indtægter, naar ikke de to Nabokommuner faa samme Skala. Vi ende blot med at skabe et nyt og stort *Skattely* i Gentofte og paa Frederiksberg.

Mindretallet anser det — ogsaa af Hensyn til Konkurrencen med Nabokommunerne — for heldigt at begrænse Københavns Styrelses Ret til ensidigt at forhøje den personlige Skat, i alt Fald saa længe vi paa Frederiksberg og i Gentofte have Steder, hvor de større Skatteydere kunne ty hen for at undgaa yderligere Forhøjelser.

Mindretallet ønsker til Slut at udtale sin Anerkendelse af Ministerens og Flertallets Virkeliggørelse af dets Ønsker om at træffe særlige og skærpene Bestemmelser for ugifte Personer.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Birck):

Paragraffen affattes saaledes:

1) „Det Beløb, som de kommunale Udgifter i København, Frederiksberg og Gentofte maatte udkræve ud over, hvad der ved andre kommunale Skatter, Afgifter eller Erhvervsindtægter er til Raadighed, tilvejebringes ved en Indkomstskat, der udredes efter de i følgende Paragraffer giyne Regler. Indenrigsministeriet kan ved ggl. Resolution udvirke, at andre Kommuner i Københavns Amt opkræve deres Skat paa Indkomst efter samme Regler.“

Til § 2.

Af *Udvalget*:

2) I Linie 2 efter Ordene „fysiske Personer“ indsættes: „Dødsboer“. I sidste Punktum ændres „§ 24“ til: „§ 23“.

Til § 5.

Af *Udvalget*:

3) I 4de Stykke, 2den Linie, udgaa Ordene „(herunder Adoptiv- og Plejebørn)“, og i Stedet derfor sættes: „(det er: ægte Børn, uægte Børn for Moderens Vedkommende, Stifbørn, Adoptivbørn og Plejebørn)“.

I samme Stykke tilføjes som 2det Punktum: „For ugifte Personer, der ikke have Børn at forsørge, forhøjes den udfundne Indtægt med 15 pCt., og efter det saaledes udfundne Beløb beregnes Skatteprocenten“.

Paragraffens 5te Stykke, 1ste Led, affattes saaledes:

„Efter at den skattepligtige Indtægt er ansat for hver enkelt Skatteyder, og Fradragene for Børn eller Tillægene for Personer uden Børn ere foretagne samt de i Henhold til § 12 indrømmede Nedsættelser have fundet Sted, beregnes Indkomstskattens Grundbeløb af den saaledes foreliggende Skatteindtægt efter følgende Skala:“